

Hành xử với cuộc đời

NguyễnHyVọng

Tôi nhận được điện thư mang tên: "Hành xử với cuộc đời". Điện thư gồm một số hình ảnh đẹp, nhạc đệm hay, và lời ghi chú: Phật Thích Ca dạy cho La Hầu La, là con của ngài, lúc được 18 tuổi, như sau:

"La Hầu La, con hãy học từ đất, nước, lửa, gió, vì ai có đổ lên chúng những thứ thơm tho, nước hoa, dầu thơm, sữa ngọt; hoặc đổ lên chúng những thứ dơ bẩn, hôi thối, nước tiểu..., thì chúng vẫn thản nhiên, không tự hào, không buồn khổ, không tủi nhục...vì đất là địa đại, nước là thủy đại, lửa là hỏa đại, gió là phong đại. Nếu lòng con cũng đại như chúng, thì con vẫn giữ được sự thanh thản, an vui. Một năm muối không thể làm mặn một dòng sông."

Tôi cảm ơn người đã gửi điện thư, "Hành xử với cuộc đời". Xem xong, tôi tội nghiệp cho La Hầu La và cho Phật Thích Ca. Tại sao? Xin chia sẻ với quý vị sau đây:

Có phải đất, nước, lửa, gió là "đại" mà chúng thản nhiên, không tự hào trước những sự tốt, thơm tho, nước hoa, sữa ngọt trút lên chúng?

Và không buồn khổ, tủi nhục trước những sự xấu, hôi thối, bẩn thỉu, nước dơ, nước tiểu trút lên chúng?

Nếu Phật tìm được "4 thứ đại" thì một người bình thường có thể tìm thấy nhiều hơn, như: hòn sỏi, hòn bi, miếng giấy, cái tăm, chiếc đũa, cây bút, cục tẩy, viên mực, viên thuốc, quyển tập, cái ly, cái tách, cái nón, viên kẹo..... mà chúng đâu có "đại", nhưng chúng cũng thản nhiên, không tự hào, không buồn khổ, không tủi nhục trước những sự tốt hoặc xấu trút lên chúng.

Rất may là đa số người Việt Nam đã không thản nhiên, không vô cảm trước sự tàn ác, tham lam, vô đạo của giặc Tàu đã xâm chiếm và muốn đồng hóa dân ta trước đây. Người Việt Nam đã đứng lên chống lại bọn chúng, và nhờ thế mà ngày nay chúng ta còn được nói và viết Tiếng Nước Ta.

Rất may là nhiều người Việt Nam, như: Cụ Lê Quang Liêm, các linh mục: Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Hữu Giải, Phan Văn Lợi, Chân Tín, Ms Nguyễn Hồng Quang, Ls Lê Thị Công Nhân, nhà văn Trần Khải Thanh Thủy, Tạ Phong Tần.... đã không vô cảm trước những hành vi ăn cướp, gian trá, hèn với giặc, ác với dân,.. của đảng Cộng sản, mà các ngài đã lên tiếng cho dân oan, cho quyền tự do tôn giáo, cho sự thật và cho quyền người được làm người

Trở lại lời của Phật trên đây: *"một năm muối không thể làm mặn một dòng sông."*

Phải chăng vì nước là "đại" mà muối không thể làm mặn được nước? Nhưng tại sao biển bao la mà biển mặn? Như thế tại nước đại hay tại muối đại? Nếu muối đại hơn nước, tại sao không học từ muối?

Thực tế, hạt muối thì có gì là lớn, nhưng dù bạn có trút dầu thơm, sữa ngọt, hoặc những thứ rác rưởi, nước tiểu lên nó..., thì hạt muối cũng không tự hào, không buồn khổ, không tủi nhục như đất, nước, gió, lửa, vì chúng là vật chất, chúng vô cảm vì chúng vô hồn.

Giá trị con người không phải là học từ vật chất và sống vô cảm như vật chất; bởi sống vô cảm như cục đất thì con người có gì hơn cục đất? Giá trị con người là biết học từ vật chất,

từ các sinh vật, từ con người, và trên hết là học từ Lời của Thiên Chúa, để biết sống xứng với nhân phẩm, do Thiên Chúa ban.

Sự thật, con người có học hỏi từ đất, nước, gió, lửa, cây cỏ, các sinh vật...cũng là học từ Thiên Chúa, bởi Thiên Chúa đã tạo dựng tất cả. Chính vì thế, hầu hết các nhà bác học trên thế giới đều tin có Thiên Chúa, là nhờ quan sát và học hỏi những sự vật xung quanh.

Bác học Diderot: “Chỉ cần nhìn cái cánh của con bướm, cũng đủ bằng chứng để diệt tan mọi lý lẽ của kẻ vô thần.”

Bác học Newton, nhờ quan sát bầu trời thật kỳ diệu, vĩ đại, và có trật tự đã phải thốt lên: “Tôi nhìn thấy Thiên Chúa qua viễn vọng kính”

Nhiều người của ngàn năm trước, khi nhìn thấy sấm sét, mưa, bão, cây to, sông lớn, biển rộng, núi cao,...lầm tưởng là những ông thần! Tất Đạt Đa cũng chỉ là phàm nhân, thì làm sao tránh khỏi?

Kết

Con người cần học hỏi những điều xung quanh để biết kính sợ Thiên Chúa; và cần học hỏi Lời của Thiên Chúa đã được ghi trong Thánh Kinh, để biết sống xứng với địa vị làm người; nghĩa là biết yêu, cảm, suy nghĩ, hành động quy hướng về Thiên Chúa, là Đấng Toàn Chân, Toàn Thiện, Toàn Mỹ, là Đấng Tự Hữu, đã tạo dựng mọi loài mọi vật trên trời dưới đất, vô hình và hữu hình, và đó là cách hành xử khôn ngoan hơn hết.

NguyễnHyVọng